

ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

και...
αμύγδαλα

Μήπως και κολλεκτιβοποιήσατε και δεν τόχαστε άντιληφθεϊ;...

«Έκεί τόι πάει τό ΠΑΣΟΚ!» ύποστηρίζει η Νέα Δημοκρατία, λέγοντας ότι τό νομοσχέδιο περί γεωργικών συνεταιρισμών σκοπεύει όχι μόνο στην «κολλεκτιβοποίηση» τής γεωργικής παραγωγής, αλλά «σοσιαλιστικοποιώντας» την αγροτική οικονομία θά φθάσει μέχρι και τήν κρατικοποίηση τής γης.

«Άστέιοι κι άνυπόστατοι Ισχυρισμοί» άντικρούει από τή μεριά του ό ύπουργός Γεωργίας κ. Κ. Σημίτης, λέγοντας ότι για να γίνει κάτι τέτοιο, οι καλλιεργητές θά πρέπει να χάσουν τήν Ιδιοκτησία τής γης τους, και κανένα άρθρο του νομοσχεδίου δεν τό προβλέπει.

Ναι, αλλά κι οι Βούλγαροι έτοι άκριβώς άρχισαν στα 1944' κι όταν άργότερα τό 98% των γαιών είχαν συγκωνευτεί στις κοπερατίδες τότε «προχώρησαν στην κατάργηση τής άτομικής μερίδας» μής πληροφορεί άρθρο τής «Κυριακάτικης» «Καθημερινής».

Επομένως τί γίνεται;

«Αν οι άνάλογες, άνάμεσα στην Ελλάδα και στη Βουλγαρία είναι πιστές, κι έφόσον και είναι τό ΠΑΣΟΚ έξακολουθούμε να είναι και στο κοιτίο μέλλον στην έξουσία δεν θ' άργήσουμε να άντιληφθούμε και έμεις —τών πρώτων— τήν άλήθεια. Πώς; Μά πρώτα — πρώτα θά λείψουν τ' άμύγδαλα από τήν αγορά...»

Ναι, άκριβώς. Τό ίδιο είχε συμβεί και στην Βουλγαρία, όταν οι άγρότες μπηκαν —οικειοθελώς ή με τό ζόρι— στις κολλεκτίδες. Ένώ ή χώρα είχε προτύτερα μεγάλη παραγωγή άμυγδάλων, ξαφνικά δεν ύπήρχε ούτε για δείγμα.

Όταν κατάλαβαν τό γιατί, ήταν πιά πολύ άργά. Οι άμυγδαλιές (όπως συμβαίνει —άκόμα— και σε μās) ήταν συνήθως φυτεμένες στα σύνορα κάθε Ιδιοκτησίας, κυρίως σάν δρόσημα του κάθε —ιδιωτικού— χωριαφ.ού. Με τήν κολλεκτιβοποίηση, τις έριξαν για να γεωπούν τή τρακτέρ και τά γεωργικά μηχανήματα να προχωρούν Βέβαια, φύτεψαν —αργότερα— και άμυγδαλοφυτείες, αλλά τό δέντρα —ως γνωστόν— θέλουν χρόνια για να μεγαλώσουν και να δώσουν καρπό.

«Αν, λοιπόν, διαπιστώσετε έλλειψη άμυγδάλων στην αγορά —μπορεί και να— σημαίνει ότι τό νομοσχέδιο του Κ. Σημίτη προχωρεί άκάθεκτα»

«Αν, πάλι, βιάζεστε να τό μάθετε από τώρα, τό έάν δηλαδή, θά κολλεκτιβοποιηθούμε ή όχι, καταφύγετε —πάλι— σε βουλγαρικές πηγές. Στη διασημότερη «καφετζού» (για τήν άκρίβεια δεν «έλέπει» τόν καφέ, και πώς να τόν δεί πού είναι τυφλή ή δύστυχη) τής Βουλγαρίας, τή Βάνγκα. «Η Βάνγκα, πού λέμε, είναι ένα πραγματικό φαινόμενο. Τά λέει όλα. Περασμένα και μέλλοντικά. Μένει σ' ενα χωριό —τό Πετρίτσι— άμέσως μετά τά έλληνοβουλγαρικά σύνορα»

Τώρα τό πώς συμβιβάζεται τό γεγονός ότι σ' ενα όρθολογικό, σοσιαλιστικό καθεστώς κοινά για κάθε μορφή «σκοταδιστικού μυστηκισμού» ύπάρχουν —άνόχλητες— «μάγισσες» και μέντιουμ, τό φωτίζει ή παρακάτω άποκάλυψη: Για να δείς τή Βάνγκα, πρέπει —σάν ξένος— να πληρώσεις σε... δολάρια, τό όποια εισπράττει —φυσικά— τό κράτος. «Η τιμή είναι άρκετά τραυχερή, για όσους έδιαφέροται: Πάνω από 6.500 δρχ. —σε συνάλλαγμα»

21